

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 30**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för det sista, rara brevet. Jag skriver
 snart med flit i den franska betydelse ^{svarare} för dess
 svenska denna gång, därför att detta hos oss
 är närmiljö lykkökänsla över att du hade ämnat
 i dina händer liksom, kände det i antagande. Så-
 dant kan ingen så förtä som en kollega, men
 jag hoppas med livligaste deltagande, att du nu
 må ha funnit det rätta. Det är egentligen så
 dumt, att man skulle ha denna känsla av misters
 till sig själv därför att man blir gammal. Det kan
 ju vara sant, att en del av ungdomens gåvor för-
 svinnas, men ser du, vi borde i stället ha så myg-
 rot av värdeberfarsakt och i vår själslig att med-
 dela, vi borde verkligen kunna berätta mycket
 bättre än de unga. Låt oss bara inte förlora
 tron på att vi kunna och sluga. Det är tron,
 som föder intuitionen.

Jag skäms för vår gång, som jag har skrämt dig
 och mig själv för minna, men nog är detta,
 som du säger, börjar till slutet, fastän det drar
 ut länge än vi hade väntat sist jag skrev.

Hon fick ett rognande pulver i sömnläge och
 sedan dess har yrseln upphört, så att han är
 rosig, då han vaknar, fast mycket matt. Hon
 sover nu mycket och han är som en fläkt.
 Blivandet är snart, men det ärsiga hjärtat och kun-
 gan är starkt och friskt, så att jag är rädd, att
 han skulle få bra läge i själsvirring, då
 vare ju detsamma bättre. Men man får ta det som
 det kommer. Sådan han nu ligger, är han i
 alla fall som alla gamla symboler av familjen
 av samfundslivningen och traditionen och
 taktikerna blir mycket stort efter honom.

Gerda har nu verkligen kommit in i sin sväms-
period, det märker jag på all tid. Hon är inte
sig lik. Wallborg åter är över mig, hon är snäll
och hjälpsam och skriver tråkigt brev, ett fjöguru-
dagers, tills jag själv blir utom mig av
tråkighet, och säger att vi måste sluta, men se-
er hon all ett par dagar, hälsar och tackar för
hälsningar.

Ja, vet du, att mina storkolonnerna hade i sin
stosse det gaba mig, att jag inte har blogat så
mycket över torrens, som du kanske har märkt.
Fint har vi haft det något, men det var så mycket
värra på andra håll framförallt på småtällden
med illa skatte jordbruk, men märkta börjar
ju nu komma i skick, så att här skulle vara en
inte en riktig olycka i utryppan och det gör det
alltså. Nu har något kommit alltså och råddat
det mesta. Vi hoppas på snabbt skörd och du vet
att vi behöver den bättre än de flesta. Närmast
har nu sagt upp sig. Jag vet inte vem jag skall
gå i stället, kanske någon av minne arkitektens
kunder överta sig själv.

Det är så svårt att tänka sig att Åbergens barn
vara så bra. Författaren är ju gammal Falu-bo
och all snälla och vassissma höra ibop, så har han
nog av det siata i familjen, men även Tröding
Glaus nyheter och hans mor var komplott tokiga.
Det förefaller mig som skulle han själv vara
någon sorts underklass och ingen själsväst-
erast, men han kanske passar för den tid som nu
är inne.

Gerda och jag talar alltså alltså i trödes siat-
ning. Svårt sammat med spottare har jag nu
haft i så många år, så att jag vill bättre ha
något annat. Lundevarnen kommer nog att
lösa frågan bättre än vi själva.
Hälsning och god framgång! Hurra för Nils
Jaschson! Din Lulle -